

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesia Cathedrali Cæsaraugvstæ. Ioannis Baptistæ Tvrricelli Responsum

Torricelli, Giovanni Battista

Romæ, 1656

Num. 12. Zuritæ auctoritati circa expiationem Mezquitæ maioris
Caesaraugustæ, & restitutionem sedis in eu[n]dem locu[m] additur
testimoniu[m] Carilli in hist. S. Valerij, & in annal. li. 4. Et ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13380

gionis Christianæ ex quo fidei hostes Hispaniarum potiebantur, eum fuisse statum memoriæ prodidit, vt, & si oppressos seruitute atque afflictos piorum cætus tenerent, in his tamen Ciuitatibus quibus Episcoporum sedes stabilitæ fuerant, & Archiepiscopi, & Episcopi p̄sident, & terminatas Diœceses ab Vuamba Gothorum Rege definitas obseruarent.

Postremò quæ in confirmationem secundi adminiculi de Maurorum, & Christianorum consuetudine in primoribus Ecclesijs profanandis, & restituendis adduximus, ex obiectis in *decisione sub num. 101. & seqq. & num. 113.* nequaquam destruuntur.

Quod enim dicitur non constare hanc consuetudinem in Ecclesia S. Saluatoris fuisse seruata, tollitur allegato testimonio, Zuritæ de Mezquitæ maioris expiatione, & restitutione sedis in eundem locum in quo antea fuerat; Restitutio enim supponit priuationem, & rursus priuatio habitum *Buratt. decis. 160. num. 5. cum alleg. per Rot. in Meliten. Parochialis 21. Iunij 1650. S. 1. coram Illustriss. Bichio, & in Cracouiens. dismembrationis Decimarum 3. Iunij eiusdem anni, coram Illustriss. Verospio.*

N. 12.

Accedit testis Martin. Carillus in histor. S. Valer. fol. 140. expressè asserens, S. Valerij tempore Cæsaraugustam plures Ecclesias habuisse; Cathedralē verò fuisse vbi hodie conspicitur, deinde Maurorū tempore profanatam, & in Mezquitæ vsum conuersam, tandem Vrbe à Barbaris vindicata, pristinam sedis dignitatem recepisse. Quod idem annal. lib. 4. anno 1118. fol. 268. post narratam Cæsaraugustæ deditioem confirmat his verbis. *Nominauerat Rex Alphonsus Episcopus Petrum Libranam, qui maiorem Maurorum Mezquitam consecrauit titulo S. Saluatoris, quo ante nuncupabatur, Ex quibus constat d. Ecclesiam, & Cathedralē ante Maurorum Imperium fuisse, & hoc ipso titulo S. Saluatoris denominatam.*

Neque Carillus in secunda impressione histor. S. Valerij in 3. ad-

3. aduertentia suam sententiam retractauit, vt habet *decis.* sub num. 112. & seqq. Namque iterum scribere iussus, licet rem aliquo temperamento, ac moderatione repetat, veritatem tamen ratione qualibet antiquiorem habuit, quam obiectioni quartæ respondens his verbis nobis proposuit: *Quod dixi SS. Vincentij, & Valerij tempore Ecclesiam Cathedralē, vbi nunc est extitisse: id fusius probare possem, & obiectionibus respondere, quibus Cathedralis Ecclesie ius impugnetur. In presentia ommitto, vt disputationibus abstineam quamuis contentiones huiusmodi sanctæ sint, & ad fidelium pietatem excitandam &c.*

Mox de Hispalensi Ecclesia subiungit *Vidimus eã primam Ferdinandi Serenissimi Regis curam post Mauros Hispali exactos circa res Ecclesie fuisse, & Mezquitam maiorem Mahometica superstitione expiatam Deo consecrassē antiquo Ecclesie Cathedralis titulo &c. Quod idem nos Casar Augusta, vt nostri historici prodiderunt, contigisse contendimus.*

Quæ verba manifestum faciunt, auctor ne post Superiorum præceptum quæ in historia S. Valerij scripserat, reuocauerit, an confirmauerit, & de Ecclesia S. Saluatoris, quæ sentiret, apertè protulerit.

Quod autem asseruit Aynsa Episcopales sedes nunquam antiquis Ecclesijs restitutas, sed potius in Mezquitis Maurorum collocatas fuisse, Cordubensis Ecclesie exemplo id confirmans, vt notat *decisio sub num. 113.* neutiquam officit veritati, tum grauissimi auctoris Hieronymi Blancae testimonio subnixæ, qui in comment. rerum Arag. d. fol. 130. priscum hunc morem semper fuisse tradidit: tum adductis Ecclesie Vrgellensis, Hispalensis, Toletanæ, & Panhormitanæ exemplis, quibus Ecclesie Osetanæ historia non disfidet, quam antiquitus Cathedralē, Maurorum tempore in Mezquitam conuersam, demum à Petro Rege in Cathedralē, ac pristinum statum restitutam fatetur idem Aynsa *rerum memorab. Oset. lib. 4. cap. 1. fol. 505.* vbi vel se corrigat, vel ipse sibi contradicit: Et conueniunt quæ de Ecclesia

C

Valen-

Valentina scripsit *Bernard. Gomez. in histor. Jacobi Regis lib. 12 in princ.* ubi hanc Maurorum, & Christianorum consuetudinem euentendi, & restituendi Cathedrales in Ecclesia Valentina ad oculum expressit his verbis, *Iamque Rege, & aliis maximas Christo gratias ob expiatam in ea Vrbe impietatem Mahumetanam, & veram Christi Religionem inductam reddentibus, ipsamet ades in honorem, & nomen Beatissima Virginis, & Matris consecrata fuit post tot illius mutatas olim appellationes, quarum prima Romanorū tempore vt ex lapidibus incisis, aliisque vestigiis, & monumentis litterarū Colligere est Diane fuit. Deinde occupantibus Hispaniam Gothis, & Religionem Christi suscipientibus, Seruatoris vt creditur: Post Saracenis Regnum cū reliqua Hispania inuadentibus Mahumeti: Rursus Ruizio Diazio cognomento Cidi, strenuo Castelle Regulo, qui eandem Urbē ex Saracenorū manibus eripuit, ac Christianis restituit, Diui Petri: sed breui recuperantibus postea Urbem Saracenis iterum contaminata Mahumetto cessit, quo ad Iacobus denuo expiatam illam Sac. Virgini in perpetuum dicauit.*

Hinc quatenus in Ecclesia Corduben. contrarium contigerit, vnicum exemplum neque dictæ consuetudinis veritatem destruit, neque eiusdem in Ecclesia Cæsaraugustana obseruantiam excludit; prout vnus Aynsæ auctoritas in re, quæ communi scriptorum traditioni aduersatur, non meretur attendi; Maximè cum de Ecclesia Cæsaraugustana idem, quod Carillus, & Zurita vel ipse senserit quorum sententiã non retulit simpliciter sed manifestè approbavit; dum enarrato Cæsaraugustanæ Ecclesiæ statu, quem, & Maurorum, & posterioribus, ac superioribus temporibus eam sortitam Carill. & Zurita Scripsere, idem Ecclesiæ Ossetanæ euenisse subiungit, quæ verba eandem omnino in diuerso casu censuram indicant ad *text in l. cum hi S. sed, & si pluribus ff. de transact. Bald. cons. 94. num. 2. vol. 3. & Rota rec. par. 4. tom. 3. decis. 572. num. 3.*

N. 13. Postremò quæ circa Ecclesiæ structuram Mezquitæ potius, quam